

EKONOMINIO BENDRADARBIAVIMO IR PLĖTROS ORGANIZACIJOS KONVENCIJA

Paryžius, 1960 m. gruodžio 14 d.

Airijos Respublikos, Austrijos Respublikos, Belgijos Karalystės, Danijos Karalystės, Graikijos Karalystės, Islandijos Respublikos, Ispanijos Karalystės, Italijos Respublikos, Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, Jungtinių Amerikos Valstijų, Kanados, Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės, Nyderlandų Karalystės, Norvegijos Karalystės, Portugalijos Respublikos, Prancūzijos Respublikos, Švedijos Karalystės, Šveicarijos Konfederacijos, Turkijos Respublikos ir Vokietijos Federacinės Respublikos vyriausybės,

atsižvelgdamos į tai, kad ekonominė galia ir gerovė yra būtinos Jungtinių Tautų išskeltų tikslų įgyvendinimui, asmens laisvės išsaugojimui ir bendros gerovės didinimui;

tikėdamos, kad veiksmingiausiai galėtų prisidėti prie šių tikslų įgyvendinimo stiprindamos susiklosčiusią tarpusavio bendradarbiavimo tradiciją;

pripažindamos, kad ekonomikos atsigavimas ir pažanga Europoje, prie kurių labai prisidėjo jų veikla Europos ekonominio bendradarbiavimo organizacijoje, atvėrė naujas galimybes stiprinti minėtą tradiciją ir taikyti ją naujoms užduotims ir platesnio masto tikslams;

įsitikinusios, kad bendradarbiavimas didesniu mastu bus ypač naudingas taikiems ir darniems pasaulio tautų santykiams užtikrinti;

pripažindamos jų ekonomikų tarpusavio priklausomybę;

pasiryžusios konsultuodamosi ir bendradarbiaudamos veiksmingiau naudoti savo gebėjimus ir galimybes didžiausiam šalių ekonomikų tvariam augimui skatinti ir savo tautų ekonominei ir socialinei gerovei didinti;

tikėdamos, kad ekonomikos srityje labiau pažengusios tautos turėtų bendradarbiauti pagal išgales padėdamos valstybėms, kuriose vyksta ekonominio vystymosi procesas;

pripažindamos, kad tolesnė pasaulio prekybos plėtra yra vienas svarbiausių šalių ekonominiam vystymuisi ir tarptautinių ekonominių santykių gerinimui palankių veiksmų;

pasiryžusios įgyvendinti šiuos tikslus laikydamosi įsipareigojimų, kuriuos jos prisiėmė kaip kitų tarptautinių organizacijų ar institucijų narės arba kaip susitarimų šalys

susitarė dėl toliau nurodytų nuostatų, kuriomis Europos ekonominio bendradarbiavimo organizacija atkurama kaip Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija:

1 straipsnis

Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (toliau – Organizacija) tikslai yra skatinti politiką, kuria siekiama:

- a) pasiekti didžiausią tvarų ekonomikos augimą bei užimtumą ir gerėjantį gyvenimo lygį narių valstybėse drauge išlaikant finansinį stabilumą ir taip prisidėti prie pasaulio ekonomikos vystymosi;
- b) ekonominio vystymosi procese prisidėti prie patvarios ekonomikos plėtros valstybėse, kurios yra narės ir kurios nėra narės, ir
- c) laikantis tarptautinių įsipareigojimų, daugiašaliu, nediskriminaciniu pagrindu prisidėti prie pasaulio prekybos plėtros.

2 straipsnis

Įgyvendindamos šiuos tikslus narės sutinka, kad jos tiek atskirai, tiek kartu:

- a) skatins veiksmingai naudoti savo ekonominius išteklius;
- b) mokslo ir technologijų srityje remis savo išteklių plėtrą, skatins mokslinius tyrimus ir remis profesinį mokymą;
- c) vykdys politiką, kuria siekiama ekonomikos augimo, vidaus ir išorės finansinio stabilumo ir vengiama pokyčių, kurie galėtų kelti pavojų jų ar kitų valstybių ekonomikai;
- d) stengsis mažinti ar panaikinti kliūtis prekių, paslaugų ir einamųjų mokėjimų mainams, palaikyti kapitalo judėjimo liberalizavimą ir jį plėsti ir
- e) ekonominio vystymosi procese prisidės prie valstybių, kurios yra arba nėra narės, ekonominio vystymosi imdamosi atitinkamų priemonių ir visų pirma užtikrindamos finansavimo srautus į minėtas valstybes atsižvelgiant į techninės pagalbos gavimo ir eksporto rinkų plėtros užtikrinimo svarbą jų ekonomikoms.

3 straipsnis

Siekdamos įgyvendinti 1 straipsnyje išdėstytus tikslus ir įvykdyti 2 straipsnyje išdėstytus įsipareigojimus, narės susitaria, kad jos:

- a) informuos viena kitą ir teiks Organizacijai informaciją, kuri būtina jos užduotims įvykdyti;
- b) nuolat tarpusavyje konsultuosis, atliks tyrimus ir dalyvaus sutartuose projektuose, ir
- c) glaudžiai bendradarbiaus ir, prireikus, imsis suderintų veiksmų.

4 straipsnis

Šios Konvencijos Susitariančiosios Šalys yra Organizacijos narės.

5 straipsnis

Norėdama įgyvendinti savo tikslus Organizacija gali:

- a) priimti sprendimus, kurie, jei nenustatyta kitaip, privalomi visoms narėms;
- b) teikti rekomendacijas narėms ir
- c) sudaryti susitarimus su narėmis, valstybėmis, kurios nėra narės, ir tarptautinėmis organizacijomis.

6 straipsnis

1. Jei tam tikrais atvejais Organizacija vienbalsiai nesusitaria kitaip, sprendimai priimami ir rekomendacijos teikiamos bendru visų narių susitarimu.

2. Kiekviena narė turi po vieną balsą. Jei narė balsuojant dėl sprendimo ar rekomendacijos susilaiko, toks susilaikymas nepadaro sprendimo ar rekomendacijos, kurie tokiu atveju taikomi kitoms narėms, išskyrus susilaikiusią narę, negaliojančiu.

3. Nė vienas sprendimas netampa privalomas kuriai nors narei tol, kol ji neįvykdo savo konstitucinės tvarkos reikalavimų. Kitos narės gali sutikti, kad toks sprendimas joms būtų taikomas laikinai.

7 straipsnis

Iš visų narių sudaryta Taryba yra visus Organizacijos aktus rengiantis organas. Taryba gali rinktis į ministrų arba nuolatinių atstovų sesijas.

8 straipsnis

Kiekvienais metais Taryba paskiria pirmininką, kuris pirmininkauja jos ministrų sesijoms, ir du pirmininko pavaduotojus. Pirmininkas gali būti paskirtas dar vienai kadencijai iš eilės.

9 straipsnis

Taryba gali įsteigti Vykdomąjį komitetą ir tokius pagalbinius organus, kurių gali prireikti Organizacijos tikslams įgyvendinti.

10 straipsnis

1. Tarybai atskaitingą generalinį sekretorių Taryba skiria penkerių metų kadencijai. Jam padeda vienas ar keli generalinio sekretoriaus pavaduotojai arba generalinio sekretoriaus padėjėjai, kuriuos Taryba paskiria remdamasi generalinio sekretoriaus rekomendacija.

2. Generalinis sekretorius pirmininkauja Tarybos posėdžiams nuolatinių atstovų sesijų metu. Jis padeda Tarybai visais tinkamais būdais ir gali teikti pasiūlymus Tarybai ar kuriam nors kitam Organizacijos organui.

11 straipsnis

1. Generalinis sekretorius skiria tuos personalo narius, kurių Organizacijai gali prireikti remiantis Tarybos patvirtintais organizacijos planais. Personalo nuostatus tvirtina Taryba.

2. Kadangi Organizacija yra tarptautinė, generalinis sekretorius, generalinio sekretoriaus pavaduotojai ar padėjėjai ir personalo nariai nesiekia gauti ir nepriima jokių nurodymų nė iš vienos narės, vyriausybės ar Organizacijai nepriklausančios institucijos.

12 straipsnis

Laikydamosi terminų ir sąlygų, kuriuos Taryba gali nustatyti, Organizacija gali:

- a) teikti pranešimus valstybėms, kurios nėra narės, ar organizacijoms;
- b) užmegzti ryšius su valstybėmis, kurios nėra narės, ar organizacijomis ir juos palaikyti;
- c) pakviesti valstybių, kurios nėra narės, vyriausybes ar organizacijas dalyvauti Organizacijos veikloje.

13 straipsnis

Europos Bendrijoms, įsteigtoms 1951 m. balandžio 18 d. Paryžiaus sutartimi ir 1957 m. kovo 25 d. Romos sutartimi, Organizacijoje atstovaujama taip, kaip apibrėžta šios Konvencijos papildomame protokole Nr. 1.

14 straipsnis

1. Šią Konvenciją Pasirašančiosios Šalys ratifikuoja arba priima vadovaudamosi atitinkamais savo konstituciniais reikalavimais.

2. Ratifikavimo arba priėmimo dokumentai deponuojami Prancūzijos Respublikos Vyriausybėje, kuri paskiriama Vyriausybė depozitare.

3. Ši Konvencija įsigalioja:

- a) iki 1961 m. rugsėjo 30 d., kai deponuojami visų Pasirašančiųjų Šalių ratifikavimo arba priėmimo dokumentai, arba
- b) 1961 m. rugsėjo 30 d., jei iki tos dienos penkiolika ar daugiau Pasirašančiųjų Šalių deponuoja minėtus tų Pasirašančiųjų Šalių dokumentus, o vėliau įsigalioja kiekvienai Pasirašančiajai Šaliai, kai deponuojamas jos ratifikavimo ar priėmimo dokumentas;
- c) po 1961 m. rugsėjo 30 d., bet ne vėliau nei praėjus dvejiems metams nuo šios Konvencijos pasirašymo, kai minėtus dokumentus deponuoja penkiolika Pasirašančiųjų Šalių (joms įsigalioja Konvencija), o vėliau įsigalioja kiekvienai Pasirašančiajai Šaliai, kai deponuojamas jos ratifikavimo ar priėmimo dokumentas.

4. Bet kuri Pasirašančioji Šalis, kuri nedeponuoja savo ratifikavimo ar priėmimo dokumento Konvencijai įsigaliojus, gali dalyvauti Organizacijos veikloje laikydamasi sąlygų, kurios bus nustatytos Organizacijos ir tos Pasirašančiosios Šalies susitarime.

15 straipsnis

Įsigaliojus šiai Konvencijai įsigalioja Europos ekonominio bendradarbiavimo organizacijos atkūrimas, o jos tikslai, organai, įgaliojimai ir pavadinimas yra tokie, kokie nurodyti šioje Konvencijoje. Organizacija išlaiko Europos ekonominio bendradarbiavimo organizacijos turėtą teisinį subjektiškumą, tačiau tam, kad įsigaliojus šiai Konvencijai Europos ekonominio bendradarbiavimo organizacijos sprendimai, rekomendacijos ir rezoliucijos galiotų, būtina, kad juos patvirtintų Taryba.

16 straipsnis

Taryba gali nuspręsti pakviesti prisijungti prie šios Konvencijos bet kurią vyriausybę, pasirengusią priimti narystės įsipareigojimus. Toks sprendimas priimamas vienbalsiai, su sąlyga, kad bet kuriuo konkrečiu atveju Taryba gali vienbalsiai nuspręsti leisti susilaikyti, o tokiu atveju nepaisant 6 straipsnio nuostatų sprendimas taikomas visoms narėms. Prisijungimas įsigalioja, kai Vyriausybei depozitarei deponuojamas prisijungimo dokumentas.

17 straipsnis

Bet kuri Susitariančioji Šalis gali nutraukti šios Konvencijos taikymą jai, prieš dvylika mėnesių pranešdama apie savo ketinimą Vyriausybei depozitarei.

18 straipsnis

Organizacijos būstinė yra Paryžiuje, nebent Taryba sutaria kitaip.

19 straipsnis

Organizacijos teisinis veiksnumas, Organizacijai, jos pareigūnams ir narių atstovams joje taikomos privilegijos, išimtys ir imunitetai nustatyti šios Konvencijos papildomame protokole Nr. 2.

20 straipsnis

1. Vadovaujantis Tarybos priimtu Finansiniu reglamentu, kiekvienais metais generalinis sekretorius pateikia Tarybai tvirtinti metų biudžetą, sąskaitas ir tokias papildomas finansavimo lėšas, kurių Taryba gali paprašyti.

2. Organizacijos bendrosios išlaidos, kurioms pritaria Taryba, proporcingai paskirstomos remiantis tarifų lentele, kurią nustato Taryba. Kitos išlaidos padengiamos taip, kaip nusprendžia Taryba.

21 straipsnis

Gavusi kiekvieną ratifikavimo, priėmimo arba prisijungimo dokumentą arba pranešimą apie Konvencijos taikymo nutraukimą, Vyriausybė depozitarė apie tai praneša visoms Susitariančiosioms Šalims ir Organizacijos generaliniam sekretoriui.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Konvenciją.

Priimta 1960 m. gruodžio 14 d. Paryžiuje anglų ir prancūzų kalbomis; abu tekstai yra autentiški ir vienu egzemplioriumi deponuojami Vyriausybei depozitarei, kuri patvirtintas kopijas perduoda visoms Pasirašančiosioms Šalims.

EBPO KONVENCIJOS PAPILDOMAS PROTOKOLAS NR. 1

1960 m. gruodžio 14 d.

Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos konvencijos Pasirašančiosios Šalys

susitarė:

1. Europos Bendrijoms, įsteigtoms 1951 m. balandžio 18 d. Paryžiaus sutartimi ir 1957 m. kovo 25 d. Romos sutartimi, Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijoje atstovaujama taip, kaip apibrėžta minėtų sutarčių institucinėse nuostatose.

2. Minėtos Organizacijos darbe dalyvauja Europos ekonominės bendrijos ir Europos atominės energijos bendrijos komisijos ir Europos anglių ir plieno bendrijos Vyriausioji valdyba.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Protokolą.

Priimta 1960 m. gruodžio 14 d. Paryžiuje anglų ir prancūzų kalbomis; abu tekstai yra autentiški ir vienu egzemplioriumi deponuojami Prancūzijos Respublikos Vyriausybei, kuri patvirtintas kopijas perduoda visoms Pasirašančiosioms Šalims.

EBPO KONVENCIJOS PAPILDOMAS PROTOKOLAS NR. 2

Paryžius, 1960 m. gruodžio 14 d.

Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (toliau – Organizacija) konvencijos Pasirašančiosios Šalys

susitarė:

Organizacija turi teisinį veiksnumą, o Organizacijai, jos pareigūnams ir narių atstovams joje taikomi toliau nurodytos privilegijos, išimtys ir imunitetai:

a) 1948 m. balandžio 16 d. Europos ekonominio bendradarbiavimo organizacijos konvencijos Susitariančiųjų Šalių teritorijoje galioja tos Konvencijos papildomame protokole Nr. 1 nustatyti teisinis veiksnumas, privilegijos, išimtys ir imunitetai;

b) Kanadoje – teisinis veiksnumas, privilegijos, išimtys ir imunitetai, nustatyti bet kuriame Kanados Vyriausybės ir Organizacijos susitarime arba sutartyje dėl teisinio veiksnumo, privilegijų, išimčių ir imunitetų;

c) Jungtinėse Amerikos Valstijose – teisinis veiksnumas, privilegijos, išimtys ir imunitetai, nustatyti 1950 m. birželio 27 d. Vykdомуoju įsakymu Nr. 10133 patvirtintame Tarptautinių organizacijų imunitetų akte;

d) kitose teritorijose – teisinis veiksnumas, privilegijos, išimtys ir imunitetai, nustatyti bet kuriame atitinkamos vyriausybės ir Organizacijos susitarime arba sutartyje dėl teisinio veiksnumo, privilegijų, išimčių ir imunitetų.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Protokolą.

Priimta 1960 m. gruodžio 14 d. Paryžiuje anglų ir prancūzų kalbomis; abu tekstai yra autentiški ir vienu egzemplioriumi deponuojami Prancūzijos Respublikos Vyriausybei, kuri patvirtintas kopijas perduoda visoms Pasirašančiosioms Šalims.

**EUROPOS EKONOMINIO BENDRADARBIAVIMO ORGANIZACIJOS
KONVENCIJOS**

**PAPILDOMAS PROTOKOLAS NR. 1 DĖL ORGANIZACIJOS TEISINIO
VEIKSNUMO, PRIVILEGIJŲ IR IMUNITETŲ**

Paryžius, 1948 m. balandžio 16 d.

Europos ekonominio bendradarbiavimo organizacijos konvenciją pasirašiusi Vyriausybė ir institucijos,

manydamos, kad remiantis Konvencijos 22 straipsnio nuostatomis Europos ekonominio bendradarbiavimo organizacija kiekvienos savo narės teritorijoje turi tokį teisinį veiksnumą, koks būtinas jos funkcijoms atlikti ir tikslams įgyvendinti, ir kad Organizacijai, jos pareigūnams ir Organizacijos narių atstovams taikomos Papildomame protokole nustatytos privilegijos ir imunitetai,

susitarė:

I DALIS

Subjektiškumas ir veiksnumas

1 straipsnis

Organizacija turi teisinį subjektiškumą. Ji turi teisę sudaryti sutartis, įsigyti kilnojamojo ir nekilnojamojo turto ir jį perleisti, taip pat pradėti teisinius procesus.

II DALIS

Nuosavybė, lėšos ir turtas

2 straipsnis

Organizacijai, jos nuosavybei ir turtui, nepaisant jų buvimo vietos ir juos turinčio asmens, suteikiamas imunitetas nuo bet kokios formos teisinio proceso, išskyrus atvejus, kai ji aiškiai atsisako savo imuniteto. Tačiau suprantama, kad imuniteto atsisakymas netaikomas vykdymo priemonei.

3 straipsnis

Organizacijos patalpos neliečiamos. Organizacijos nuosavybei ir turtui, nepaisant jų buvimo vietos ir juos turinčio asmens, suteikiamas imunitetas nuo kratos, rekvizicijos, konfiskavimo, ekspropriacijos ir kitokios formos įsikišimo vykdomosios valdžios, administraciniais, teismo ar teisėkūros veiksmais.

4 straipsnis

Organizacijos archyvai ir apskritai visi jai priklausantys arba jos saugomi dokumentai yra neliečiami neatsižvelgiant į vietą, kurioje jie laikomi.

5 straipsnis

Neribojama jokios finansų kontrolės, reglamentų ar moratoriumų:

- a) Organizacija gali turėti bet kokios valiutos ir naudotis sąskaitomis bet kokia valiuta;
- b) Organizacija gali laisvai perduoti savo lėšas iš vienos valstybės į kitą arba tai daryti vienoje valstybėje ir konvertuoti bet kurią turimą valiutą į bet kurią kitą valiutą.

6 straipsnis

Organizacijai, jos turtui, pajamoms ir kitai nuosavybei netaikomi:

- a) jokie tiesioginiai mokesčiai; tačiau laikoma, kad Organizacija nereikalaus netaikyti tarifų ir mokesčių, kurie faktiškai yra tik mokesčiai už suteiktas viešąsias paslaugas;
- b) muitai, importo ir eksporto draudimai ir apribojimai oficialiam naudojimui skirtiems daiktams, kuriuos Organizacija įsiveža ar išsiveža. Tačiau laikoma, kad taikant minėtą išimtį įvežti daiktai nebus parduodami valstybėje, į kurią jie buvo įvežti, išskyrus pagal sąlygas, sutartas su tos valstybės vyriausybe;
- c) jokie muitai, importo ir eksporto draudimai ir apribojimai jos leidiniams.

7 straipsnis

Nors Organizacija paprastai neprašys netaikyti akcizų ir mokesčių, kurie taikomi parduodamam kilnojamajam ir nekilnojamajam turtui ir yra mokėtinos kainos dalis, tačiau kai Organizacija atlieka svarbų oficialiam naudojimui skirtos nuosavybės pirkimą, kuriam buvo ar yra taikomi tokios rinkliavos ir mokesčiai, jei įmanoma, narės imasi atitinkamų administracinių priemonių tam, kad rinkliavos ar mokesčio suma būtų atiduota ar grąžinta.

III DALIS

Komunikacijai taikomos sąlygos

8 straipsnis

Kiekvienos narės teritorijoje Organizacijos oficialiai komunikacijai sudaromos sąlygos ne blogesnės už tos narės vyriausybės bet kuriai kitai vyriausybei sudaromas sąlygas, įskaitant jos diplomatinei misijai sudaromas sąlygas, susijusias su pirmenybės nustatymu, paštui, kabeliams, telegramoms, radiogramoms, telefotografijai, telefono ir kitoms komunikacijos priemonėms taikomais tarifais ir mokesčiais, žiniasklaidai ir radijui

perduodamai informacijai taikomais tarifais. Organizacijos oficialiai korespondencijai ir kitokiai oficialiai komunikacijai cenzūra netaikoma.

IV DALIS

Narių atstovai

9 straipsnis

Narių atstovai Organizacijos pagrindiniuose ir papildomuose organuose, atlikdami savo funkcijas ir vykdami į susirinkimo vietą ir iš jos išvykdami, naudojasi privilegijomis, imunitetais ir lengvatomis, kuriais paprastai naudojasi panašaus rango diplomatiniai pasiuntiniai.

10 straipsnis

Privilegijos, imunitetai ir lengvatos narių atstovams suteikiami ne siekiant atitinkamiems asmenims suteikti asmeninės naudos, bet norint užtikrinti nepriklausomą jų su Organizacijos veikla susijusių funkcijų atlikimą. Todėl narė turi ne tik teisę, bet ir pareigą panaikinti savo atstovo imunitetą visais atvejais, kai, narės manymu, imunitetas trukdys teisės procesui, ir jį galima panaikinti nedarant įtakos tikslui, kuriuo imunitetas suteiktas.

11 straipsnis

9 straipsnio nuostatos netaikomos santykiams tarp atstovo ir valstybės, kurios pilietybę turi tas atstovas arba kurios atstovu jis yra ar buvo, institucijų.

12 straipsnis

Laikoma, kad šioje IV dalyje sąvoka apima visus delegatus, pakaitinius asmenis, patarėjus, techninius ekspertus ir delegacijų sekretorius.

V DALIS

Pareigūnai

13 straipsnis

Generalinis sekretorius konkrečiai nurodys pareigūnų kategorijas, kurioms taikomos V dalies nuostatos. Jis pateikia šių kategorijų sąrašą Tarybai. Po to šis sąrašas perduodamas visoms narėms. Šioms kategorijoms priskiriamų pareigūnų vardai ir pavardės kartkartėmis perduodami narėms.

14 straipsnis

Organizacijos pareigūnai:

a) turi imunitetą nuo teisinio proceso dėl veiksmų, kuriuos jie atlieka vykdydami savo oficialias pareigas; jie turi imunitetą ir po to, kai nebeatlieka savo, kaip Organizacijos pareigūnų, funkcijų;

b) atleidžiami nuo jiems mokamam atlyginimui ir uždarbiui taikomų mokesčių taip pat, kaip nuo jų atleidžiami pagrindinių tarptautinių organizacijų pareigūnai, taikant tokias pat sąlygas;

c) ir jų sutuoktiniai bei nuo jų priklausantys giminaičiai atleidžiami nuo imigracijos apribojimų ir užsieniečių registravimo reikalavimų;

d) gauna tokias pat privilegijas dėl keitimo sąlygų, kokios suteikiamos panašaus rango pareigūnams, kurie dalyvauja diplomatinėse misijose;

e) ir jų sutuoktiniai bei nuo jų priklausantys giminaičiai kilus tarptautinio masto krizei gali naudotis tokiais pat repatriacijos sąlygomis, kokios suteikiamos diplomatinė misijų nariams;

f) turi teisę be maito įsivežti savo baldus ir daiktus pirmą kartą atvykdami į tarnybą aptariamoje valstybėje.

15 straipsnis

Be 14 straipsnyje konkrečiai nurodytų privilegijų, imunitetų, išimčių ir lengvatų, generaliniam sekretoriui, jo sutuoktinei ir jaunesniems nei 21 metų vaikams taikomos privilegijos, imunitetai, išimtys ir lengvatos, kokie taikomi diplomatinė misijų vadovams vadovaujantis tarptautine teise.

Generalinio sekretoriaus pavaduotojams taikomos privilegijos, imunitetai, išimtys ir lengvatos, kokie taikomi panašaus rango diplomatinėms atstovams.

16 straipsnis

Pareigūnams privilegijos, imunitetai ir lengvatos suteikiami siekiant tenkinti Organizacijos interesą, bet ne teikti asmeninę naudą susijusiems asmenims. Generalinis sekretorius turi teisę ir pareigą panaikinti bet kurio pareigūno imunitetą visais atvejais, kai, jo manymu, imunitetas trukdys teisės procesui, ir jį galima panaikinti nedarant įtakos Organizacijos interesams. Teisę panaikinti generalinio sekretoriaus ir generalinio sekretoriaus pavaduotojų imunitetą turi Taryba.

17 straipsnis

Organizacija visada bendradarbiauja su atitinkamomis narių institucijomis siekdama palengvinti tinkamą teisingumo vykdymą, užtikrinti policijos reglamentų laikymąsi ir užkirsti kelią bet kokiam piktnaudžiavimui V dalyje nurodytomis privilegijomis, imunitetais, išimtimis ir lengvatomis.

VI DALIS

Organizacijos vardu misijose dalyvaujantys ekspertai

18 straipsnis

Organizacijos vardu misijose dalyvaujantiems ekspertams (išskyrus pareigūnus, kuriems taikomos V dalies nuostatos) suteikiamos tokios privilegijos, imunitetai ir lengvatos, kurie jiems būtini funkcijoms nepriklausomai atlikti misijų laikotarpiu, įskaitant su misijomis susijusių kelionių laiką. Konkrečiai jie:

- a) gauna imunitetą nuo arešto ar sulaikymo ir asmeninio багаžo konfiskavimo;
- b) gauna imunitetą nuo bet kokio teisinio proceso dėl veiksmų, kuriuos jie atliko vykdydami misiją;
- c) naudojami visų popierių ir dokumentų neliečiamybe.

19 straipsnis

Ekspertams privilegijos, imunitetai ir lengvatos suteikiami siekiant tenkinti Organizacijos interesą, bet ne teikti asmeninę naudą susijusiems asmenims. Generalinis sekretorius turi teisę ir pareigą panaikinti bet kurio specialisto imunitetą visais atvejais, kai, jo manymu, imunitetas trukdys teisės procesui, ir jį galima panaikinti nedarant įtakos Organizacijos interesams.

VII DALIS

Papildomi susitarimai

20 straipsnis

Organizacija gali su bet kuria nare ar keliomis narėmis sudaryti papildomus susitarimus, kuriais būtų koreguojamos šio Protokolo nuostatos, kiek tai susiję su ta aptariama nare ar narėmis.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Protokolą.

Priimta 1948 m. balandžio 16 d. Paryžiuje anglų ir prancūzų kalbomis; abu tekstai yra autentiški ir vienu egzemplioriumi deponuojami Prancūzijos Respublikos Vyriausybės archyvui, kuris patvirtintas kopijas perduos visoms kitoms Pasirašančiosioms Šalims.